

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

विल्लूर् नडादूर् श्री श्रीनिधिस्वामि कृतिषु
॥ श्रीराजगोपालविंशतिः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ श्रीराजगोपालविंशतिः ॥

कविताजितकल्लोलिकन्यकाकान्तवक्षसे ।
करुणादिगुणाढ्याय कमलानिधये नमः ॥

आनन्दबृन्दावनकेलिलोलं
श्रीनन्दगोवृन्दपदानुयायि ।
सानन्दगोविन्दपदारविन्दम्
आनन्दबृन्दावनमातनोतु ॥ १ ॥

मधुरासविधे कार्मुकनगरे
मधुराकारं किञ्चन दैवम् ।
विनतानन्दनविनुतं पुरतो
विनतानन्दनदायि विभाति ॥ २ ॥

धन्यतमश्रीभीष्मककन्या
मञ्जुलदक्षिणपार्श्वमुदारम् ।
सत्यालङ्कृततदितरपार्श्वं
सत्यानन्दं वन्दे देवम् ॥ ३ ॥

आगमसुरभिलमञ्जुलकविता
भासुरभूसुरसुरभूमिरुट् ।
आसुरवञ्चनभूरिविलासः
कार्मुकपुरवरमुररिपुरिन्ये ॥ ४ ॥

सकृत्सभक्ति प्रणतिं विधाय
धनुष्पुरीवल्लववल्लभाय ।
जनोऽत्र यद्विन्दति संशृणुध्वं
जना ! मनोनन्दनहेतुभूतम् ॥ ५ ॥

पराङ्मुखात्वं परकालभावं
श्रीविष्णुचित्तत्वमतो महत्त्वम्।
श्रीभक्तिसारत्वमतीव मान्यं
भक्ताङ्घ्रिरेणुत्वपरिष्कृतं तत् ॥ ६ ॥

आसाद्य सोऽयं कुलशेखरस्सन्
योगीन्द्रवाह्योऽपि भवत्यवन्याम्।
धनुष्पुरीमाधवपादपद्म
सेवाफलं वर्णयितुं क ईष्टे ॥ ७ ॥

धनुष्पुरीन्दोः कचशैवलाढ्यं
नेत्रोरुमीनं मुखपद्मसद्म।
यदन्तरङ्गं विनतस्य जन्तोः
ततस्सरो वा न हि वा स एषः ॥ ८ ॥

चिञ्चातरुतलनिलयमुनीश्वर
चिन्ताविहरणपदमेवायम्।
कार्मुकनगरीकालपयोदः
चिञ्चाभक्तं कथयति भुक्तम् ॥ ९ ॥

धनुष्पुरीमन्मथमन्मथस्य
सौन्दर्यमास्वादयितुं धरेयम्।
विचिन्त्य गोदेति जनिं प्रपेदे
श्रीधन्विनव्ये नगरेऽनुरूपम् ॥ १० ॥

धनुष्पुरं वा किमु धन्विनव्य
पुरञ्चभूत् प्राक्तनमित्युदीतम्।
सन्देहमन्तः किल शान्तमेनं
नव्यं पदं नामगतं विधत्ते ॥ ११ ॥

धनुष्पुरीनाथकृताभिलाषां
श्रीविष्णुचित्तस्स विलोक्य पुत्रीम्।

पदे पदे शार्ङ्गधनुस्समेतं
निजासु गाथासु मुदाभिधत्ते ॥ १२ ॥

गोदानुभूत्या सततं भवन्त्या
धनुष्पुरीनायक एव गोदः ।
जातस्स्वयं यन्मम चापि गोदः
यतो विभाति श्रितपारिजातः ॥ १३ ॥

गिरिर्गिरीशस्य धनुः किलासीत्
पुण्ड्रं धनुः कस्यचिदस्य सूनोः ।
पुरं धनुः किन्विदमस्य जातं
धनुष्पुरं नाम कुतोऽन्यथा स्यात् ॥ १४ ॥

निर्यन्त्रणं परिणमन्ति न यावदेव-
माक्रुश्य शार्ङ्गधनुषा सहितं भवन्तम् ।
आचार्यरत्नमवदत्तदिहात्र तं त्वा-
मभ्यागतं कथयतीव धनुष्पुरं नः ॥ १५ ॥

आह श्रुतिः प्रणवमेव धनुश्शरान्तः
त्वां ब्रह्म लक्ष्यमिह नाम पुरे तदेवम् ।
तस्मादिदं प्रणवपट्टणमेव मन्ये
चित्रं शरासनपुरे शरलक्ष्यवासः ॥ १६ ॥

सीतामिव गोदामपि लब्धं किमु कामात्
किञ्चिद्भुनुरस्यां भुवि सज्यं कृतवांस्त्वम् ।
तेनाभवदेतत्किल नामात्र यथार्थं
मन्दस्मित ! मन्दं वद किञ्चिन्मम तत्त्वम् ॥ १७ ॥

किं वा कुम्भभुवः कुठारमुनितो लब्धं धनुस्तत्त्वया
देशेऽस्मिन् निहितं हितं त्रिजगतां तस्माद्भुनुरिति ।
नामाभूदथवा धनुर्धनुरिति त्वन्मातृवत्त्वन्मये
मद्वंशोदितभक्तसत्तममणौ त्वद्वाहतेर्वा वद ॥ १८ ॥

करधृतनवनीतं कालमेघाभिरामं
कमलनयनमेकं कल्पकं कामितानाम्।
कलभमिव विलोलं कान्तकल्याणरूपं
कलय हृदय ! कञ्चित् किञ्चिदुच्छूनकुक्षिम् ॥ १९ ॥

नन्दनन्दनपदारविन्दयोः
स्यन्दमानमकरन्दसेवया।
तुन्दिलान् वयममन्दनन्दथून्
चापपत्तनजनानुपास्महे ॥ २० ॥

विद्यानिधेर्वेङ्कटशेषसूरेः
कटाक्षतो यः कविराजराजः।
स श्रीनिधिः श्रीनिधिराघवाख्यः
धनुष्पुरीनाथनुतिं वितेने ॥ २१ ॥

॥ इति श्रीराजगोपालविंशतिः समाप्ता ॥